

съчувствието на избирателитъ, тогава все-едно нѣма да избѣрѣтъ отново членоветъ на тѣзи страна, при всичко, че би имали право да се баллотиратъ.

Противъ таково разсѣждане въ областта на чистата теория не може да се представи никакво уважително възражение. Но Робеспьеръ знаеялъ, че изборитъ нѣма да произлизатъ въ областта на чистата теория, а въ почвата на практическата дѣятелностъ, гдѣто въпроситъ се предлагатъ и рѣшаватъ не съвсѣмъ просто. Като минавалъ къмъ особеноститъ на тѣзи практическа дѣятелностъ, Робеспьеръ знаеялъ, че предложението му радикално ще измѣни не само личния съставъ, но и политическия цвѣтъ на националното събрание. Къмъ тѣзи именна цѣль, той ся е стремилъ. Работата е въ това, че мнзина отъ членоветъ на учредителното събрание, въ течението на двѣгодишната си дѣятелностъ, придобили твърдъ голѣма извѣстностъ, която, въ всѣки случай, за тѣхъ била голѣма рекомендація предъ всѣка коллегия на избирателитъ. Само за членоветъ на крайната дѣсна страна, голѣмата извѣстностъ можала да бѣде безполезна, защото тѣзи извѣстностъ била приобрѣтена отъ тѣхъ въ безплодната борба съ желанията на нацията; а що се касае до представителитъ на буржуазния либерализмъ, които съдѣйствovali за побѣдата на тротото съсловие, и които свалили феодалнитъ учреждения, то тѣхната извѣстностъ съставлявала тогава гордостъ за французската нация и имъ откривала широкъ пѣтъ къмъ депутатско мѣсто въ бѣдѣщето национално